

Številka: 205.

DKU Lyon, 11. septembra. Ekspresni vlak Strassburg—Lyon je večera, ob 22. uri 30 min. skočil na kolodvoru Echete iz tira. Štirje vagoni in poštni voz so se prekucahili. 25 oseb je ostalo na mestu mrtvih, 60 je bilo težko ranjenih.

Najostrejšo kritiko pa zasluži popolnoma napačna numeracija izstavljenih skupin defakto in v seznamu. Seznam izložbe, ki so ga izdali prireditelji, sploh ne odgovarja dejstvu. Poedine skupine so opisane pod napačnimi številkami, nekatere sploh nimajo številke in nekatere celo sploh vpisane niso. Istotako tudi razvrstitve po prostori, kakor je označena v seznamu ne odgovarja resnici. Poleg vsega tega so v seznamu navedena samo gola imena

brez vrste obrti. Pri nekaterih nadomestitvejo to sicer inserati, nekateri pa sploh tudi inserirali niso.

Komono pa še nekaj, kar je morda ne le vredno oboževanja, ampak tudi žalostno — to je jezik, v katerem so napravljene nekateri napisi, ki dela naši lepi slovenščini naravnost nečast. Tako n. pr. vise pri nekaterih izdelkih napisi »za prodati«, pralni stroj nosi napis »perilni stroj«, nekateri obrtniki celo ne vejo kako se njihova obrt imenuje slovensko itd. Tega bi gotovo ne bilo treba tu omenjati, ako bi se bili razstavljalci oziroma prireditelji predno so izvršili napise obrnili do koga, ki obvlada perfektno jezik in ki pozna tudi tehnične termine.

To so v glavnem pogoške te prve obrtne razstave v Mariboru, ki zaslužijo grajo. Upamo pa, da se bodo pri prihodnji razstavi odstranile, tako da ne bomo imeli več povoda grajati. Obenem pa bi želeli tudi, da se prihodnje razstave vdeležijo tudi še oni obrtniki, ki tega sedaj iz neznanega vzroka niso storili, posebno pa one stroke, ki na tej razstavi sploh niso zastopane, kajti razstava mora biti pregled celotne naše obrti, tako da lahko pokaže od A do Z kaj vse lahko dobimo doma, kar pa ta razstava ni.

Meščanska šola v Pobrežju.

V zadnjem času se mnogo govori o nastavitvi meščanske šole v Pobrežju. Tudi »Tabor« je že enkrat izrazil svoje mnenje o tej zadevi. Ker bi utegnili javnost zanimati, kako je prišlo kar tako čez moč do razmotrivanja tega vprašanja, naj ji služi sledeče pojasnilo:

Šola v Pobrežju je bila do šolskega leta 1916-17, šestrazredna z dvema začasnima vzporednicama. V sled stabilnega števila otrok v zadnjih 3 letih bi se po § 11. d. š. z. morala ena vzporednica spremeniti v samostojni razred. Po § 4. zakona s 4. februarja 1870. dež. zak. št. 15 pa se ima mešana šola, ki zahteva še 7. stalno učno moč, ločiti v samostojno deško in dekliško šolo. — Krajni šolski svet v Pobrežju je v to ločitev — dasi nerad — privolil in sicer s sledečimi pogoji: 1. novi šoli ne sme biti manj kot štirirazredni; 2. šoli ostaneta v istem poslopu in pod istim vodstvom; 3. iz ločitve šole ne smejo vzrasti krajevnim oblastem nobeni novi stroški.

Tako je prišlo do ločitve po spolu v letu 1916. S tem pa je šola stopila tudi v kategorijo nižje organiziranih šol, kar gotovo ni bilo v prid pobrežke mladine. Zato je slovensko učiteljsvo, ki je prišlo po prevratu na to šolo, dalo krajnemu šolskemu svetu iniciativo, da zaprosi pri višji šolski oblasti zopetno združitve obeh šol v šestrazrednico z dvema vzporednicama, kar je ta 17. X. 1920. tudi storil. Višji šolski svet pa je v seji dne 23. VI. 1921. sklenil, da bi potrebi po višji šolski izobrazbi šolske mladine v Pobrežju bolj ustrezala meščanska šola nego mešana šestrazrednica z 2 vzporednicama, ker

bi ne zahtevala nič več učiteljev, kakor zadnja. Zato je povabil krajevno občino kakor tudi sosedne občine, da izrazijo v tem oziru svoje mnenje.

Šola v Pobrežju pa ima k svoji nesreči jako neugodno lego že za svoj šolski okoliš, kaj šele za sosedne občine. Pametni takratni občinski svet jo je postavil na periferijo šol. okoliša tik ob Dravo, od koder ni nobenega obiska, dočim je vsolamih še 15 hiš Ptujске ceste na Teznu.

Z ozirom na to so sosedne občine, razen Zrkove, sklenile, da bi jim ne kazalo pošiljati otrok v meščansko šolo v Pobrežju, in da zaradi tega tudi ne morejo obljubiti nobenih prispevkov. Prav pa bi jim prišla takšna šola v Magdalenskem predmestju, ki bi naj odpomogla potrebi mesta in cele okolice na desnem bregu Drave, kakor je to tudi »Tabor« pred kratkim priporočal. Domača občina pa je za ustanovitev meščanske šole v Pobrežju.

Kaj govori za šolo v Pobrežju? Za njo govorijo v prvi vrsti že razpoložljivi prostori, kar kaže, da so imele krajevne oblasti že pri zidanju pred očmi meščansko šolo.

Ljudska šola poučuje v 8 razredih. Razen tega sta na razpolago še dva prazna razreda. V slučaju ustanovitve meščanske šole bi prevzela ljudska šola 5 in meščanska 3 sedanje razrede, dočim bi učenci 4. raz. meščanske šole posejali ta razred v Mariboru, ker bi tukaj ne bilo pričakovati zadostne frekvence. Ostala 2 razreda se določita za risalnico in telovadnico. Razpoložljive prostore je pregledal tudi g. ravnatelj Humek, ki se je v njih prav povoljno izrazil. Po njegovem mnenju bi trebalo le telovadbi namenjeni razred za ca 5 m podaljšati (prizidava) ter risalnico in telovadnico opremiti.

Prostori bi tedaj zadostovali, dokler šola — bodisi ljudska, bodisi meščanska — ne rabi nobenih izpoprednic. Zato bi predlagal sledeče: Ker so prostori na razpolago, naj se ustanovi v Pobrežju začasna meščanska šola, ki bo služila svojem namenu do tedaj, dokler se ne sežida nova šola v Magdalenskem predmestju za celi desni breg Drave. Frekvencantov ima občina Pobrežje že sama dovolj. Le tega ni v stanu, da bi nosila vse začetne stroške za prizidavo in opremo. Ker pa bi opremo prevzela novoustanovljena šola v Magdalenskem predmestju, bi se zanjo moral dobiti denar že sedaj od drugod. Le na tak način bi se mogla meščanska šola takoj otvoriti. Da pa bi se prišlo čim prej do stalne šole, opozarjam merodajne faktorje, da ima Magdalensko predmestje polno vojašnic, ki bi se mogoče lahko odstopile v šolske namene.

Ljudska knjižnica

Narodni dom, I. nadstr.

posluje ob nedeljah od 1/2 10.—1/2 11. ure in ob četrkih od 1/2 19.—1/2 20. ure

~~~~~

povedujete in si vzbujate lepe spomine, a jaz vas poslušam.

Sedla sva na krov ladje, ki je urno orala brazde na morski gladini. Prijatelj je pričel pripovedovati:

»Prigodba, o kateri vam pripovedujem, se je zgodila že davno, zakaj čas naglo hiti. Bil je poletni večer, podoben današnjemu, ves nemiren in električen. Moja lepota je na nek način premotila svoje preveč pazljive stariše in došla preko noči v Calais. Morda bi ne smelo podležiti privlačni sili njene lepote in ji vzbujati sanj, ki so nasičevale njeno prevročo mladost. Toda tisti večer, ko sva se bila ločila v Londonu, sem čutil globoko v srcu tako resnično bolelo, da sem vedel, da najino slovo ni moglo biti trajno; med njeno drobno ročico in celim mojim bitjem se je spletla vez, katere nisem mogel prekiniti.

Čes vse počitnice sem bival v Calaisu. Njen prihod ni izmenjal mojih skritih misli, ki so se neprestano od ure ločitev, s posredstvom tajne, močne sile srečavale z njenimi misli in vzdihi. Morda sugestija, porečete? Kdo ve!

O, ve pravljene sile! Čemu pač bežite tako naglo? Zakaj zabušate v nas več otožnosti kakor sreče? Zakaj ostaja

Notranja in zunanja politika.

* Ze zopet — konferenca v Portorože. Najmanje pol leta se že pripravlja konferenca nasledstvenih držav v Portorože. Kakor javlja pariški »Liberte«, je konferenca že zopet na vidiku. Sestane se najbrže v začetku oktobra.

* Boljševiki odklanjajo antantino pomoč. Glason »Daily Herald« je ruska delegacija v Londonu prejela odgovor sovjetske vlade na ponudbo, ki jo je stavila antanta glede pomoči stradajoči Rusiji. Sovjetska vlada je odklonila to ponudbo, češ, da so pogoji, ki jih je stavila antanta, nesprejemljivi. V odgovoru se pravi med drugim: Vsak praktični poizkus, da se Rusiji pomore, bo našel podporo in sodelovanje sovjetske vlade, toda pogoji antantne komisije so paradija, nikakor pa ne prava pomoč. Niti ameriški, niti kateri drugi inozemski organizaciji se ni zdelo potrebno, da stavi kot pogoj za pomoč vpliv na notranje-politične razmere v Rusiji. V noti se nadalje tudi ostro napada Poljake.

* Uradniška vlada na Poljskem. Kriza poljske vlade prihaja v odločilni stadij. Iz varšavskih listov je razvidno, da bo po vsej verjetnosti imenovan prehodni uradniški kabinet. »Nova Reforma«, ki izjavlja, da bo obenem z odstopom kabineta razpuščen tudi državni zbor, meni, da bo uradniška vlada ostala do volitev novega državnega zbora. Te volitve bi se imele izvršiti v decembru. Kriza bo najbrž trajala dolgo časa, ker je spričo sedanjih političnih razmer na Poljskem ni pričakovati da bi se izvršilo imenovanje uradniške vlade brez raznih komplikacij. Nekateri listi domnevajo, da je zaenkrat vsaka vlada brez Witosa že v naprej obsojena h kratkemu življenju.

* Situacija v angleško-irskem sporu. Ker so pogajanja med Lloydom Georgejem in irskim voditeljem de Valero dospela na mrtvo točko, sta si oba vodilna politika izmenjala svoje misli v pismih. De Valera je v svojem pismu naglasil, da med Irsko in Anglijo ni bilo nikdar prostovoljne pogodbe in da razmerje dominira nikdar ni enako razmerju z drugimi neodvisnimi državami. — Lloyd George je te trditve pobil in opozoril na taktično stanje stvari. Politični svet z napetostjo pričakuje, kako se bodo sedaj Irci odločili: ali za novo konferenco v Invernes na Škotskem, kjer se sestane britski ministrski svet, ali pa za vojno.

Dnevna kronika.

— Odkritje spominske plošče Franu Podlimbarskemu. Včeraj 11. t. m. se je vršilo v Spodnjih Lokah pri Krašnji odkritje spominske plošče pisatelju »Gospodina Franja« Franu Maslju-Podlimbarskemu na njegovi rojstni hiši. Slovesnost je otvoril sprejem društev v Krašnji, za tem se je vršil sprevid iz Kra-

naša neskončno vznemirjena duša nena sičena in zakaj čutimo globoko praznino, kadar so ure razkošja prošle kakor bliski!

Desfontaines je uprl oči na morje. Zdelo se je, da se je vglobil v monolog.

»Koliko lirike!« sem mu zaklical in položil roko na njegove rame. »Videti je takoj, da ste pesnik.«

»Drugo jutro sem opazoval raz svetilnika ladjo, ki je odnašala to drago dete nazaj v naročje rodbine, na to pa sem se v vestibulu srečal s stricem, uglednim grofom de Boe, katerega sem zapustil pred dvema dnevoma z izgovorom, da nameravam, odpotovati v Pariz. Stric je prispel na svetilnik, da bi preskušal moč svojega novega daljnogleda. Nikdar še nisem ogoljufal njegove očetovske ljubezni, zato si lahko mislite, kako sram me je bilo ob tem srečanju: zdelo se mi je, da sem padel v past. Stric je dobro vedel, da sem tuintam bival v paviljonu, ležečem precej daleč od njegove hiše, v bližini stare palače vojvode de Guise. Čemu sem mu tedaj čisto po nepotrebnem slikal potovanje v Pariz?

»Glej, ti nisi v Parizu?«

Ko je opazil moje zadrebo, ki je bila prenagla, da bi jo mogel utajiti, je dodal smehljaje

šnje v Spodnje Loke k odkritju. Slavnost odkritja je otvoril prof. Pavlič, ki je opisal življenje in trpljenje Frana Maslja ter njegov pomen v slovenskem slovstvu. V imenu Slovenske Matice se je poklonil spomenu pokojnega pisatelja pisatelj Ivan Zorec, v imenu Društva slovenskih leposlovcev pa pesnik Fran Albrecht. Zahvalil se je brat pokojnega pisatelja, originalen kmečki filozof, v preprostitih, a jedratih besedah. Burno aklamirano pa je potem nastopil general Maister, ki je izpregovoril par izredno toplih besed o svojem tovarišu autorju »Gospodina Franja. Lepo slavnost je zaključila animirana veselica v Krašnji.

— Kr. profesor učiteljskega v Mariboru g. Vesenjak se je na SLS-shodu na Humu pri Ormožu izrazil, da bi lahko pogrešal precej svoje plače. Mogoče tako vrača oblastem svojo mesečno plačo, on in pa njegova soproga pa žive od »milosti božje«. Radovedni smo, kaj poretka k temu njegovi kolegi-profesorji. Po njih glasu jih boste spoznali.

— Skrajno ogabna postaja že večna Peskova afera v Ljubljani. Odkar je ministrstvo dovolilo vpogled v tozadevne akte radi nepotrditve mesta za ljubljanskega župana je prišel v javnost pravi vzrok, zakaj ni bil potrjen in ta pravi vzrok je Peska pred celim svetom tako kompromitiral, da bi se vsaj malo dostojen človek na njegovem mestu ne upal več odpreti, ust, že manj pa pisati sam o sebi v listu. To pranje perila, ki se ne da oprati postaja še bolj ogabno kakor so dejstva sama, zato bi bilo že z ozirom na javno moralo skrajno potrebno, da bi se take ogabnosti že enkrat nehale ter da bi se preprečilo nadaljne razširjanje.

— Potne izkaznice. V francoskih listih čitamo, da je izšla naredba, po kateri mora imeti vsak francoski državljani osebno legitimacijo, ki bo uradni dokaz njegove istovetnosti. S tem odpade notarsko in policijsko potrjevanje identiteta. Pri nas radi posnemamo Francoze, pa ako kdo že misli, da morajo policijske oblasti neprestano kontrolirati gibanje državljanov, naj se tudi pri nas uvede stalna osebna izkaznica. Razne potne legitimacije za promet v notranjosti države in z njimi združene šikanje, ki se vedno pogostejše pojavljajo pri kontroli v vlakih, lahko v tem slučaju mine vesti odpravimo. Saj človek ne škoduje državni misli, če zahteva, da naj ga država po nepotrebnem ne seznaja z orožniki in mu pusti vsaj nekaj udobnosti na potovanju v lastni državi.

— Razpuščeno društvo. Vlada je razpustila društvo »Deutscher Kindergartenverein« v Studencih pri Mariboru, ker ni več pogojev za njega pravi obstoj.

— Vprašanje ljubljanskega občinskega odbora. Kakor poročajo ljubljanski listi, se v Ljubljani ne bo vršila nadomestna volitev razveljavljenih komunističnih mest, pač pa se bo vršila direktna volitev župana. Isto bo veljalo tudi za vse ostale občine, katerih

»Zaljubljen si, moj dragi nečak; nimam nič proti temu, zakaj druge resnice ni razen...«

»Oh, stric,« sem vzkliknil, vesel, da sem mogel pretrgati mučni molk. In objel sem ga okrog vratu ter ga poljubil na obraz.

»Srečen si, toda izgledaš izmučeno. Ali bi lahko stopil z menoj na vrh in preizkusil ta daljnogled?«

Tako se je tudi zgodilo. Ko mislim na to, se mi dozdeva, da vam še nisem predstavil svojega strica.

Tisto leto sem prestopal v svoje trideseto leto, a stric grof de Boe je dovršil že petdeseto. Ta razdalja je naju ločila in spajala. Oba sva imela skoraj enake simpatije, oba sva se strastno pečala z enakimi studijami; moj duh je stopal po isti poti vede kakor njegov duh. Toda poprejšnja razlika v starosti, ko je bilo meni dvajset let, njemu pa štirideset, je dajala stricu neko npravo avtoriteto, ki tudi sedaj ni bila ukinjena. V resnici niti nisva bila sorodnika, ker se je grof de Boe poročil z eno izmed mojih tet, vdovo po mojem pravem stricu; toda obljubil je bil takoj prve dni, da bo sprejel ime strica in da bo mene smatral za svojega nečaka.

(Dalje prihodnjic.)

Carnille Flammarion:

Uganka stvarstva.

Vračal sem se z Dowera v Calais v družbi s prijateljem Desfontainesem, avtorom pesmi »Eros«. Morje je bilo mirno kakor jezero, sinje nebo se je razprostiralo nad našimi glavami, po auto le tuhtam z drobnimi oblaki; ko sva se izprehajala semintja po ladjinem krovu in govorila o vedi in o filozofiji, so vstajale na obzorju silhette mesta in morskoga obrežja. Nenadoma je prijatelj prekinil najino disputacijo in dostavil, kakor da bi odgovarjal na lastne misli:

»Oh, ta Calais, nisem ga videl že od onega časa, ko sem zapustil strica. Spomin nanj mi je dvakrat drag....«

»Zares,« sem odvrnil, »niste mi pripovedovali obljubljene prigodbe iz Calaisa, katero često omenjate. Zdi se mi, da nimate samo filozofskih spominov,« sem pristavil opazujoč njegove lažne oči.

»Da, dvakratno drag spomin,« je dejal, »na strica z njegovo teorijo o stvarjenju sveta in na Njo, ki je zavladovala v mojem srcu.«

»Dobro,« sem odgovoril »imamo še pol ure časa. Najlepše bo, ako vi pri-

Mariborske vesti.

Maribor, 12. septembra.

m Iz zdravniške službe. Sekundarij na tukajšnji bolnici g. dr. Marinič je imenovan za asistenta.

m Kaj je s spomenikom Kralja - Osvoboditelja? Svoječasno smo pozvali javnost in merodajne kroge, naj se zavzamejo za to, da se postavi po zgledu drugih mest tudi pri nas dostojen spomenik Kralju - Osvoboditelju. Poziv pa je ostal brez odziva. Po našem mnenju bi bila v prvi vrsti občina dolžna prevzeti to akcijo.

m Zakaj imajo šolske sestre najboljše uspehe v svoji šoli? Mnogokrat se je z izvestne strani agitiralo za ta zavod, češ, da so uspehi, ki jih dosega vedno večji, kakor pa oni, doseženi na drugih državnih ljudskih šolah. To se v resnici do gotove meje ni dalo tajiti, uganko teh boljših uspehov pa nam razrešuje prav nazorno ravno kar se vršče upisovanje. Dočim so vse državne ljudske šole razjone in morajo torej sprejemati brez razlike vse otroke, ki spadajo po svojem bivališču v njihovo področje, so šolske sestre v tem oziru popolnoma svobodne in sprejmejo v svojo šolo le one otroke, katere same hočejo, druge pa odklanjajo. Doznali pa smo, da se pri izbiri otrok ozirajo na njihovo sposobnost ter odklanjajo redno vse slabše nadarjene otroke ter jih pošiljajo na državne šole, čeprav so zadnje leto obiskovali njihovo šolo. Na tak način ni nič čudnega, če so uspehi na njihovi šoli celotno boljši nego na državnih šolah.

m Ravnateljstvo dvorazredne državne trgovske šole v Mariboru nam je poslalo glede na naše zadnje vprašanje radi sprejema absolventin drugega razreda meščanske šole v prvi letnik sledeče pojasnilo: V prvi razred trgovske šole se brez izpita sprejemajo praviloma le gojenke, ki so dovršile z dobrim vspehom nižjo srednjo ali tej podobno šolo, druge z nižjo predizobrazbo pa le, če napravijo tozadeven izpit. Če je število omejeno, imajo prednost one, katere imajo zadostno predizobrazbo in jim ni treba delati izpita, če je pa tudi teh preveč, imajo prednost one, ki imajo višjo predizobrazbo nego le nižjo srednjo šolo in one, ki so starejše. Mariborska trgovska šola ima sicer omejeno število gojenk, je pa vendar do zadnjega momenta upala, da ji bo mogoče tudi v prihodnjem šolskem letu vzdržati pararelke. To upanje pa je splavalo po vodi, ker so se učilnice, kjer naj bi bile nastavljene pararelke, dodelile razredom državnega ženskega učiteljskega. Radi tega je bilo torej treba sedaj odkloniti vse tudi že prijavljene kandidatkinje za prvi letnik, ki so nadštevile. Pri tem se je postopalo seveda po navedenem pravilu, odklonilo se je one, ki so imele le pogojno možnost vstopa v prvi letnik. Iz tega je razvidno dovolj jasno, da ravnateljstva ne zadene prav nobena krivda. — Mi se s tem pojasnilom popolnoma strinjamo, pribiti pa moramo, da je dovolj žalostno, da se za edino strokovno šolo v Mariboru ne najde dovolj učilnic in se jo tako spravlja po nepotrebnem v prisilni jopič. Mislimo, da je dolžnost merodajnih faktorjev, da za trgovsko šolo preskrbe prepotrebne lokale, kajti sicer bo vedno češče se pojavljajoča zahteva po trgovski akademiji izgledala skrajno smešna. Najprej je treba, da se poskrbi za to, kar že imamo in še-le potem naj se misli tudi na novo.

m Slovenski stariši, dijaki, dijakinje, učenci in učenke vseh šol se sedaj ob začetku šol. leta opozarjajo, da imamo dve narodni tvežki, kjer si lahko nabavite vse šolske potrebščine, kakor knjige, zvezke, risalne in pisalne potrebščine itd. Vaša narodna dolžnost je, da se izogibljate naših, na zunaj sicer prijaznih, a v srcu pa naših starih, neizproslih sovražnikov. Zavedni dijaki, nadzorujte naše mlače in „meni vseeno je“-že!

m Škandalozne razmere na našem trgu. Razmere, ki so zadnje čase zavladale na našem trgu, so našemu mestu res že v skrajno sramoto. Prodajalke delajo kar hočejo, prodajajo kar hočejo in kako hočejo. Ne glede na to, da je razno sadje in zelenjava na našem trgu dražje nego na zagrebškem, ali kakem drugem kje na jugu, kjer velja k ona

sicer toliko kakor pri nas 25 vinarjev, se prodaja tu popolnoma svobodno tudi čisto gnilo in pokvarjeno sadje, katero bi se povsod drugod konfisciralo ter vrglo v vodo. Mleko se prodaja pomešano z vodo, ali pa staro in že posneno tako da sploh ni užitno. Pri vsem tem pa se prodajalke obnašajo še tako objestno, kakor da bi kupovalcem izkazovale posebno milost s tem, da jim blagovole za drag denar prodati svoje ničvredno blago. Ali res nimamo v Mariboru nobene oblasti, ki bi če ne za drugo, skrbela vsaj za to, da se ne bi prodajalo pokvarjenih stvari? Sedaj imamo izvoljeno mestno zastopstvo in mislimo, da smemo od njega zahtevati, da napravi na našem trgu temeljito remežuro. Takih škandaloznih razmer na našem trgu ne moremo trpeti dalje.

m Slovenski otroci in nemške šole. Te dni se vrši vpisovanje otrok v šole. Po znani naredbi se smejo v nemške osnovne šole sprejemati samo otroci staršev, ki dokazujejo ne le, da so Nemci po političnem naziranju, ampak da so Nemci tudi po pokoljenju. Otroci staršev, ki so slovenskega pokoljenja pa se ne glede na to če se starši morda sedaj priznavajo politično za Nemce, morajo vpisati v slovenske šole. To je sicer načelo, ki se pa ne izvaja tako konsekventno, kakor bi se moralo. Prošlo šolsko leto smo imeli v Mariboru 20 osnovnih nemških razredov torej eno tretjino vseh razredov sploh, dočim je po ljudskem štetju v Mariboru le nekaj nad 6000 Nemcev in bi moralo biti razmerje čisto drugo, ker ni verjetno, da bi imeli Nemci posamezno več otrok nego Slovenci in ostali Jugoslovenci in Slovani. Radi tega bi bilo dobro, ako bi se sedaj ob pričetku leta uvedla stroga kontrola. Otroci, ki imajo slovenska imena pa naj bi se sploh ne sprejemali v nemške šole.

m Novoustanovljeno Narodno izobraževalno društvo v Pekrah priredi 1. oktobra v vseh prostorih Narodnega doma v Mariboru veliko veselico s plesom. Naprošajo se vsa one gospodice, ki bi bile pripravljene sodelovati pri šotorih, da se zglase v sredo 14. sept. ob 20. uri (8. uri zv.) v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru.

m Trdovraten samomorilec. Prefekti teden je tukajšnja policija zasledila in aretirala celo tatinsko družbo, ki je ukradla na kolodvoru več zabojev sladkorja ter jih pri nekem tukajšnjem prevozniku vskladila. Med temi »družabniki« se je nahajal tudi nek 23-letni Josip Supane, katerega je policija zasledovala tudi radi drugih tatvin. V soboto krog 15. ure se je skušal v policijskih zaporih zastrupiti z lizolom, kar pa se mu ni posrečilo. Rešilni oddelek ga je takoj prepeljal v bolnico, kjer so mu želodec izmili. Ker je bil strup zelo razredčen, mu ni mnogo škodoval ter so ga že drugi dan — v nedeljo — ob 9. uri zopet odpustili iz bolnice, ter predali straži, da ga odvede nazaj v zapore. Ko sta šla s stražnikom okrog pol 10. ure čez most, se je Supane iztrgal, in skočil v bližini Velike kavarne čez mostno ograjo v Dravsko ulico, kjer je z razbito glavo in zlomljenimi rokami obležal na mestu mrtve. Prizor je seveda povzročil velik naval občanstva.

m Pri giganju ponesrečil. 17-letni trgovski akademik Erih Hauer iz Grada, ki se je nahajal na počitnicah pri svojem očetu v Lateršperku, se je v soboto popoldne gugal na navaadni na drevesu improvizirani gugalnici. Pri tem pa se je vrv utrgala ter si je pri padcu zlomil levo roko pod laktom. — Rešilni oddelek ga je prepeljal v bolnico.

m Kamenje je metal. V nedeljo dopoldan so si otroci v Ljudskem vrtu pri igranju metali kamenje. Pri tem je neki deček vrgel 10-letnemu Josipu Kampiču, stanujočemu v Smetanovi ulici št. 48, precej debel kamen v glavo ter ga težko ranil. Dečka je rešilni oddelek obvezal ter oddal starišem.

m Tatvina. V četrtek zvečer se je vtihtotal v državni kaznilnici neznan tat skozi okno v stanovanje nekoga kaznilniškega uradnika ter pokradel in odnesel raznega blaga v skupni vrednosti okrog 10.000 K. Tat je moral biti silno oprezen, kajti delal je tako tiho, da ga uradnikova družina, ki je večerjala v kuhinji, ni slišala. Uvedlo se je takoj zasledovanje, ki je pa doslej ostalo brez uspeha.

m Najdeno. Našla se je zaponka; dobi se pri policiji.

m Tatvina. Na Glavnem trgu je bilo včeraj ukradeno neki dami iz ročne torbice 600 K.

m Velika kavarana. Danes zvečer koncert prvovrstne salonske godbe prof. Kubička 1253

I. obrtna razstava v Mariboru.

Razstava nudi vsem obiskovalcem priliko ogledati si krasne izdelke domačega obrtnika in se prepričati, da se je naš obrtnik tako izpopolnil, da se ne moremo več izgovarjati, češ, tuji inozemski izdelek je boljši. Ta prva naša razstava je dokazala, da naš domači obrtnik vse lahko izdela. Od strani obiskovalcev vlada veliko zanimanje za razstavne predmete ter jih je tudi že lepo število prodanih.

Obiskovalcem razstave se naznanja, da se dobe vse informacije o razstavljenih predmetih v tajništvu na razstavnem prostoru. Ravno tako tudi prodajne cene.

Vsem razstavljalcem razstavnih odbor priporoča, da naj za časa razstave v temvečji meri inserirajo po časopisih in naj omenjajo, da imajo razstavljen predmete pod številko toliko in toliko; to je tembolj priporočati, ker je dosedaj priglasihih mnogo korporacij, ki bodo razstavo obiskale in tudi pridno čitale časopise, posebno pa oglase. Kdor sedaj inserira, dobi inserate desetkratno poplačane.

Za obiskovalce je blagajna odprta dnevno od 9. do pol 18. ure, razstava sama pa od 9. do 18. ure (pol 6. ure zvečer).

Da si morejo tudi otroci do vstevši 14 let in dijaki ogledati razstavo, je razstav. odbor sklenil, da se jim vstopnina zniža ter plačajo le polovico, to je 1 dinar. Dijaki se morajo legitimirati.

Sport.

: Boks match. Poročilo, ki smo ga prinesli pod gornjim naslovom, po pravljamo v toliko, da premagani Mariborčan ni Skok, ampak neki Štoka Anton iz Trsta.

Slov. nar. gledališče.

Dramatična šola Nar. gledališča v Mariboru. Pouk dramatične šole danes v ponedeljek 12. t. m. ob 19. uri (7. zv.) v mali dvorani gledališča (poleg velike dvorane v I. nadstropju).

Podpirajte Jug. Matico!

Kultura in umetnost.

x Bodoča gledališka sezona. Podpisana uprava vabi zastopnike vseh kulturnih organizacij dne 14. t. m. ob 7. zvečer na razgovor glede bodoče gledališke sezone. — Uprava Narodnega gledališča v Mariboru. — Pevci, ki so voljni sodelovati pri zboru Narodnega gledališča, naj se blagovolijo javiti v gledališki pisarni.

x Balokovićev koncert. Slavno občinstvo, ki namerava posetiti ta koncert opozarjamo, da nastopi umetnik, ki je znan v Mariboru že izza poprejšnjih nastopov v Götzovi dvorani in v gledališču tokrat samo enkrat, kor odputuje nato v London. Pričetek koncerta je določen na 20. uro. Predprodaja vstopnic pri Höferju in pri Brišnikovi.

x Nov privredni list. Inicijativom karlovačkih privrednika osnovan je izdavački Konzorcij Ekonomista, koji počevši od 15. o. mj. izdaje u Karlovcu nov privredni list „Ekonomista“. — List je potpuno vanstranačan i neće biti lokalnog karaktera, već redigovan na širokoj ekonomsko-socijalnoj osnovi. — List „Ekonomista“ uređuje redakcioni odbor, a direktorom mu je publicista Ljubomir St. Kosier.

x Ljubitelj umetnosti. V privalni založbi dr. Albina Steleta je izšla reprodukcija najboljšega slikarskega dela, kar jih imamo: »Kralj Matjaz«, ilustriran od akadem. slikarja in kiparja Franca Kralja. Delo je izrednega pomena za razvoj naše upodobljajoče umetnosti. Cena izvoda tega dela, ki

časopis so kljub razveljavljenju komunističnih mest sklepni. Nove volitve se bodo vršile le v onih občinah, kjer časopis niso sklepni.

— Vse one obrtnike, ki so o priliki prve obrtne razstave inserirali v našem listu, oziroma nameravajo še inserirati, prosimo, da nam blagovole čimprej dostaviti podatke o svojem podjetju (o ustanovitvi, o sedanjem stanju, o eventualnih večjih naročilih ali delih, ki so jih tekom obratovanja izvršili, o predmetih, ki jih izvršujejo itd.), ker bomo v prihodnjih številkah našega lista posvetili vsakemu teh podjetij daljši članek. Kdor ne bo inseriral, ali pa nam ne bo poslal teh podatkov, o tem bomo smatrali, da na reklamo ne reflektira in seveda tudi o njegovem podjetju ne bomo pisali.

— Vprašanje ljubljanskega občinskega odbora. Kakor poročajo ljubljanski listi, se v Ljubljani ne bo vršila domačna volitev razveljavljenih komunističnih mest, pač pa se bo vršila direktna volitev župana. Isto bo veljalo tudi za vse ostale občine, katerih zastopi so kljub razveljavljenju komunističnih mest sklepni. Nove volitve se bodo vršile le v onih občinah, kjer zastopi niso sklepni.

— Ureditev plač katoliških duhovnikov. V kratkem bodo povabljeni v ministvo prosvete katoliški škofje naše države, da bodo sodelovali pri ureditvi plač katoliškega duhovništva. Tako postopa z duhovniki »reakcijska« in koruptna vlada!

— »Osvoboditelj« D'Annunzio, ki je osvobodil Reko, snuje novo akcijo za »osvoboženje« Črne gore. Vprašanje je samo, če se bodo Črnogorci dali osvoboditi po D'Annunzijevem sistemu.

— Avtomobilska nesreča pri Limbušu. Včeraj popoldan se je peljal voz bračur Tavčerjev iz Maribora preko Limbuša proti Bistrici. Pri znanih dveh lipah mu je na mostičku, ki vodi čez majhen jarek pridrvel nasproti nek avtomobil, kateremu se pa voz ni mogel več umakniti. Avtomobil je vsled tega zadel z vso silo od strani ob voz, ki je vsled sunka podrl ograjo pri mostiču ter padel v jarek. Na vozu sta se nahajali dve dami, ki sta pa pri tem padli pod voz. Sreča pa je hotela, da ju je voz le pokril in sta tako dobili le par prask ter se malo pobili. Konji, ki so bili vpreženi v voz, so se pri sunku odtrgali ter zdirjali proti Bistrici. Avtomobil in sofer sta ostala popolnoma nepoškodovana.

— Nesreča v Poljčanah. Pri premikanju vagonov je prišel sprevodnik Fran Dobož med odbijače ki so ga stisnili tako močno, da je ostal na mestu mrtve.

— Hum pri Ormožu. Dne 8. t. m. je imela pri nas slavna SLS stranka kot nadaljevanje službe božje veleobiskani shod. Iz čelga ormoškega okraja je prihitelo samo par mandeljcev, vse drugo so bila radovedna dekleta in otroci. Govorniki so se postavili tak cerkve. Le čudno, da še na prižnico niso zlezli. Kakor navadno so udrihali po vladi, posebno pa po slov. ministrih Kukovcu in Puelju. O stvarnih govornih sploh ni bilo sluha. Za samoupravo je agitiral celo poslanec, ki ne zna izpregovoriti niti besedice »autonomija«. Narod je mislil, da govori o kakšnih Koroševih avtomobilih. Sramota pa je, da omikan človek in celo kr. profesor na učiteljsku v Mariboru g. Veselnjak javno obsoja državno podporo Narodnemu gledališču mariborskemu. Izrazil se je, da se gledališča sploh ne potrebuje. Škandal! Takim zaslepljenec je izročena vzgoja naše mladine. Tudi učiteljstvo so napadali, seveda v zahvalo, da pomaga klerikalnim županom pri delu. Sokolske veselice so proglasili za priliko pijančevanja. Tihe mu opazovalen pa ta večer ni bilo težko izslediti med najbolj vinjenimi baš predstavnikov oselesarjev. Duševni oče tega shoda ormoški kaplan, pa je kmalu po začetku izginil. Bal se je namreč, da bi se moral sprijeti z zavednimi fanti, ki se je ob njih ob priliki obregnil z žalitvijo »aubiks«.

— Proti izseljevanju v Ameriko. Zvezno sodišče je odredilo, da se zabrani prestop na ameriška tla vsakemu doseljencu, ki bi prekoratil dovoljeno mesečno število, odpadajoče na dotično narodnost. Tako so že odposlali nazaj čez morje nekega grškega državljanca.

je najlepši okras slovenske hiše, je 140 kron. Naroča se pri tajniku Narodnega gledališča v Mariboru, Silvestru Skerljahu, kjer je tudi izvod dela na ogled. O delu samem prinesemo v kratkem obširnejše poročilo.

Čitanka za nižje razrede srednjih šol to je za I. in III. razred, priredil višji šolski nadzornik Josip Wester, izide v nekaj dneh. Čitanka za 4. razred izide pa vsaj do božiča. Na to opozarjamo, da si ne bodo nakupili učenci starih neporabnih čitank. Čitanka za višje razrede srednjih šol. Sestavi s sodelovanjem dr. Janka Besjaka in dr. Antona Breznika dr. Ivan Grafenauer. I. del (za V. razred) je pa že izšla v zalogi Jugoslovanske knjigarnice. Lično vezana knjiga velja 21 dinarjev. Pokrajinska uprava oddelka za prosveto in vero jo odobrila knjigo dne 4. avgusta 1921. št. 3936. Srednješolske učne knjige: Ob začetku šolskega leta izidejo poleg čitank za prve štiri gimnazijske razrede v zalogi Jugoslovanske knjigarnice tudi še sledeče učne knjige: Prof. Reiser, Fizika za višje razrede srednjih šol. Prof. dr. Sturm, Francoska vojsnica za I. letnik. Stroj, Zgodovina Katol. cerkve. Prof. dr. Sarabon, Gospodarska geografija. Prof. Sodnik, Logaritmi. — Ta izdaja Logaritmi bo imela predvsem to prednost, da bo obsegala obširen uvod s natančnimi podatki o uporabi logaritmčnih tabel.

Ing. Jaroslav Foerster: Ojačen beton, I. del. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani (Znanstvena knjižnica, 2. zvezek). Cena K 48.—. Pričujoče delo je zopet pomnožilo našo tako skromno domačo tehnično literaturo in postavilo nov mejnik na še neizmerno dolgi poti iz odvisnosti tuje književnosti na polju tehnike do osamosvojitve, katere gotovo še v desetletjih ne bomo dosegli in katere v popolnem obsegu nikdar doseči ne moremo in ne smemo; kajti nikakor ne smemo ostati brez interesa za tehniko in njeno literaturo, ki se goji izven mej naše države. Vsekakor pa moramo jugoslovanski tehniški strojniki za tem, da obogatimo — če moremo — momentano o bogastvu sploh govoriti — našo literaturo predvsem z onimi deli, ki so za domačo praktično uporabo, t. j. za stavbno obrt in našo industrijo, neobhodno potrebni. Ta cilj je zasledoval tudi avtor v svoji knjigi o ojačenem betonu. Saj je ojačen beton danes oni način gradbe, ki si osvaja vedno bolj in bolj razne stavbene konstrukcije. Da ni teorija armiranega betona ona izmed najenostavnejših, to ve pač oni, ki se je s tem podrobneje bavil. Vendar je avtor s premišljeno razlago spravil celo snov v enostavno pregledno obliko, s tem da je obravnaval po vrsti ploščo, tram, rebrosto ploščo in slope v takšnem obsegu, v kakršnem rabi to neobhodno vsak stavebni tehnik. Tudi najtežje točki dimenzioniranja, namreč izračunavanje stremen in zakrivljenja armature, sta obdelani v tako jasni obliki, da sta dostopna vsakomur, ki pozna vsaj osnovne pojme stavbene mehanike. Izračunani zgleli, 20 po številu, zajeti iz stavbene prakse, bodo gotovo vsakemu, ki se ukvarja s projektiranjem armiranega betona, dobri vodniki. Z ozirom na to ne bi smelo pričujoče delo manjkati na mizi nobenega stavbenega projektanta. — Ravno tako dajejo pridejane najvažnejše točke predpisa bivšega avstrijskega ministrstva za javna dela z dne 15. junija 1911. še posebno vrednost. Da je avtor v svojem delu ustvaril mnogo novih tehničnih izrazov in s tem obogatil našo tehnično terminologijo, je samo ob sebi uveljavljeno; saj je — kakor vse kaže izdajanje strokovnih knjig edina pot, po kateri pridemo res enkrat do popolne terminologije. — Z napetostjo pričakujemo napovedanega II. in III. dela, ki gotovo ne bosta glede skrbne obdelave zaostajala za izdanim delom.

L. N.

Gospodarstvo.

Ekonomske izgube naše države v Baranji.

Izpraznitev Baranje pomeni za nas veličansko izgubo na gospodarskem polju. Baranja je eden najbogatejših vinorodnih krajev, čegar prvovrstna vina so znana po celim svetu. Omeni-

mo samo vilanjska vina iz znane vilanjske kleti, ki predstavljajo dovršeno vinsko industrijo. Vilanji bi bil za nas postal šola za kletarstvo in vinorejstvo, kar je za naše gospodarstvo tem važnejše, ker tvori vinarstvo poleg poljedelstva in živinorejstva najvažnejše pango v našem gospodarstvu.

V Baranji se nahajajo številni rudniki z najboljšim premogom, kar je velikega pomena za naš železniški in parobrodni promet. Produkcija pečurškega premogokopa bi bila zadostovala za vse potrebe zagrebškega in subotškega železniškega ravnateljstva. Vse to vsled izpraznitve tega ozemlja izgubimo. Glasom pogodbe nam sicer pripada 54 odstotkov celokupne produkcije premoga v Baranji, a kaj nam to pomaga, ker smo jih dobili samo na — papirju.

Baranja je bogata na živini in poljskih pridelkih, s katerimi je oskrbovala ves osrbeški trg. To izgubo bomo posebno letos občutili, ko naša žetev ni ravno najboljša.

V Baranji in bajskega trikotu se nahajajo tudi izborne rečne luke, ki so osrbežito pri našem izvozu igralo važno ulogo. Dobra razvita baranjska industrija je za nas izgubljena.

Ko so Italijani evakuirali nam pripadajoče ozemlje, so pred izpraznitvijo odnesli ves železniški material in drugo, kar je bilo za njih od koristi. Odnesli so ves živež in druge potrebščine; mi smo prevzeli vse popolnoma prazno in opustošeno. Ko je nemška in avstrijska vojska evakuirala Srbijo, je odnesla vse, kar se je dalo premakniti. Ni prizanašala niti privatnemu imetju ter odnesla celo pohištvo. Pri tem so se Madžari še posebej odlikovali. Vsakdo je imel pred sabo svoje lastne interese. Samo naša vlada je postopala človekoljubno. Tako je bilo na Koroškem, tako pri evakuaciji Romuniji pripadajočega ozemlja, in istega reda se je držala tudi pri izpraznitvi Baranje — v našo lastno škodo. Mi smo iz Baranje odnesli edino naš lastni vojni material, vse drugo, kakor živež, živino, železniški material itd. smo pustili — Madžarom. Pustili smo tam vse imetje baranjskih beguncev, ki so prinesli s seboj samo golo življenje in lačne trebuh, ki jih moramo nasititi. Ostali so v Baranji vsi letošnji pridelki, ki so zrastle iz naših žuljev.

Zato znači za nas izpraznitev Baranje težek ekonomski udarec.

—o—

g Prepoved izvoza klavne živine iz Češkoslovaške. Trgovinski urad češkoslovaški razglasi: Na podlagi sklepa interministerialnega komiteja od 7. t. m. je do nadaljnjega prepovedan iz Češkoslovaške vsak izvoz klavne živine.

Obiskujte obrtno razstavo v Götzovi dvorani!

Ernest Eckstein:

Afrodita.

Roman. Prev. Rušan.

(Dalje.)

Tudi Nejera mu je podala roko, a ne tako prisrčno, lahko bi rekel, prisiljeno.

»Kaj te je dovedlo k meni ob tem času?« ga je vprašal starič. »Ti, ki si najmanjšeje od vseh delavcev!«

»Nenavaden slučaj!« je odgovoril Vej. »Pomislite,« — se je obrnil k Nejri. »Ni še pol ure, kar se je pripeljal mimo moje kovačnice Haridim, pre svitli arhont s svojo hčerko Kipido. — Namenjen je bil v pristanišče, kjer sta obe z zlatom vloženi trijeri. Rekli so, da ga posli kličejo na Sam. Kakih tri deset korakov od moje delavnice se je zlomila pri vozu ruda. Konji so se ob pogledu na afriškega leva, ki so ga peljali v kletki v pristanišče, splašali ter skočili na stran. Tako se je zgodila ta nesreča — na mojo srečo! Kajti jaz sem takoj priskočil, ustavil konje, ki so drgetali po vsem života ter se ponudili, da škodo takoj popravim. Imel sem slučajno že pripravljeno novo rudo, iste dolži-

ne; hitro sem se napravil, kar je še bilo treba in ni trajalo dalje, kakor kar jaz to sedaj pripovedujem, in zlomljena ruda je bila popravljena. Moja ruda je bila sicer siromašna proti prejšnji, vendar pa se je potovanje lahko nadaljevalo. Predno je dal kočijažu znak, mi je svitli Arhont dal tri perzijske zlatnike! Pomislite, tri — za to malo delo! Izdani dodatek k mojim prihrankom! Kaj praviš, Nejera?«

»Lahko si zadovoljen z današnjim dnem!« mu je hladno odgovorila Nejra. »Dali ti bogovi, da se Haridin večkrat pripelje mimo tebe in da se mu tam zlomi ruda!«

»Ej, ko bi človek lahko prosil bogove, da tako uredi!«

Nato se je zopet obrnil k staremu, rekoč:

»Nisi hud,« Laogor, »da sem vaju tako vznemiril. Moral sem vama povedati, kaj se mi je tako nenadoma dogodilo.«

Laogor se je prijazno nasmešnil. Nato je vzel košaro z grozdem, se po očetovski poslovil in odšel v hišo.

»Razgovarjaj se malo z Nejero,« je rekel smeje. »Jaz bom malo legel. Mene s svojimi osemdesetimi leti vsak najmanjši posel utruja.«

Nejera se je vgriznila v ustnico. Tudi ona se je delala, kakor, da hoče v hi-

šo, a proseči pogled Veja ji je vzbudil usmiljenje, ter je torej ostala.

»Kako je še močan!« je mrmral Vej, gledajoč za starcem.

»Celo svoje življenje je bil zmeren in pošten,« je odgovorila Nejera nameno.

»Pošten in zmeren! Mar jaz nisem!«

»No, ti ljubiš vino!«

Vej je nevoljno odkimal z glavo.

»Se-le, odkar sem spoznal Nejero!« je odgovoril zamišljeno.

»Zelo laskavo za Nejero! Po tem talem je vendarle Laogor močnejši od tebe in boljšega značaja, ker na njega moje poznanstvo ni tako škodljivo vplivalo.«

»On in jaz!« je vzdihnil Vej. »On bi bil lahko tvoj ded!«

»Kaj hočeš o tem reči?«

»O, Nejera! Dobro me razumeš. delaj se kakor da si gluha. Se najli smejem, kakor tvoj gospodar Laogor, v skrbeh za tebe, ki te lepo pidičakuje: ko se vrneš domov, tu ti pomaga z nasvetom in delom, kadar si v skrbeh...«

»Jaz nimam nobenih skrbi!« ga je prekinila Nejera.

(Dalje prih.)

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Rudolf Ozim.

Mala oznanila.

Učiteljica poučuje v francoskem, angleškem, italijanskem in nemškem jeziku. Vprašati dnevno od 11.—13. Miklošičeva ulica št. 4, prithlje. 1356 2-1

Sprejme se dijak iz boljše družine na hrano in stanovanje v Gosposki ulici. Naslov pove uprava. 1359

Izvrstne gosli, mornarska obleka za 8—10 letnega fantla na prodaj. Aleksandrova cesta št. 11-II, levo. 1354

Malo posestvo se proda. Polbreže, Zrkovska c. 56. 1355

Frška delavnica Franc Edelstein, Krekova ulica 18, izdeluje vsakovrstno opremo za trgovine in pisarne ter izvršuje vsa popravila. Zmerne cene! Solidno delo! 1344 2

Šolske torbice in nahrbtniki v večji izbiri pri Iv. Kravos, Aleksandrova cesta št. 13. 1353 5-2

Razno pohištvo in ena železna blagajna na prodaj. Tomšičeva ulica št. 114 a. I. nadstropje. 1340 3-2

Velika izbira sukna, perila,

odej, gotovih oblek, dežnikov, posteljno perje itd. po znižanih cenah se prodaja pri

J. TRPIN, Maribor Glavni trg št. 17. 1357 10-1

Ernest Eckstein:

Afrodita.

Roman. Prev. Rušan.

(Dalje.)

Tudi Nejera mu je podala roko, a ne tako prisrčno, lahko bi rekel, prisiljeno.

»Kaj te je dovedlo k meni ob tem času?« ga je vprašal starič. »Ti, ki si najmanjšeje od vseh delavcev!«

»Nenavaden slučaj!« je odgovoril Vej. »Pomislite,« — se je obrnil k Nejri. »Ni še pol ure, kar se je pripeljal mimo moje kovačnice Haridim, pre svitli arhont s svojo hčerko Kipido. — Namenjen je bil v pristanišče, kjer sta obe z zlatom vloženi trijeri. Rekli so, da ga posli kličejo na Sam. Kakih tri deset korakov od moje delavnice se je zlomila pri vozu ruda. Konji so se ob pogledu na afriškega leva, ki so ga peljali v kletki v pristanišče, splašali ter skočili na stran. Tako se je zgodila ta nesreča — na mojo srečo! Kajti jaz sem takoj priskočil, ustavil konje, ki so drgetali po vsem života ter se ponudili, da škodo takoj popravim. Imel sem slučajno že pripravljeno novo rudo, iste dolži-

USE ŠOLSKO potrebščine
Cenjenim staršem in dijaštvu priporočam
v priznani najboljši kakovosti in najnižjih cenah.
Zlata Brišnik, Maribor
Slovenska ulica 10. 1341 10-2

Tužnim srecam naznanjamo svojim sordnikom znanem in prijateljem, da je nad vse ljubljena soproga, mamica, sestra, gospa.

Terezija Bertonec, roj. Jakli

včeraj ob 20. uri, previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb preblage pokojnice se vrši v torek ob pol 16. uri iz mrlišnice na Pobražju.

Sv. maša zadušnice bo v sredo ob 7. uri v stolni cerkvi.

Maribor, 12. septembra 1921.

Žalujoci:

Josip, soproga, Vladimir, Stanislav, Josip, sinovi. Josipina, Angela, Danica, hčere, Ana, Marija, sestri. 1960

Lesna industrija išče

uradnika

za pisarno v Mariboru. Zmožen naj bo slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, strojepisja in stenografije. Nadalje 1358 2-1

uradnika

za žago na deželi, kateri bi bil porabljen za skladišče in pisarno. Prednost imajo več ali manj strokovno naobraženi. Ponudbe z navedbo zahtevane plače in referenc naj se pošljejo pod šifro „Lesna industrija 3000“ na upravništvo tega lista.

Brzovar:

„Ekspedit“

Voivodina

Brzovar:

„Ekspedit“

špedicija za mednarodne Transporte

Golubović in drug

MARIBOR

SUBOTICA

Aleksandrova cesta 41.

VIII. Boske Vujica 3.

Otprema vsakovrstnega blaga v celim in zbirnim vagonima.

Reekspedicija! Uskladištenje! Ocarinjenje!

Sve uz najkulantnije uvjete. 1265 8 5

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevažamo

vsako vrsto straženja v maslu, na kolo dvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnili v pisarni: pri stanišča ulica 2.